

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quà theoreticè, quà practicè
proponuntur

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 3. Dei nostri super omnia Boni dilectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

Nunc itaque si Dignus est Deus, imò quia Dignus, & omni dignitate dignior, neque unquam satis dignè dignificabilis est Deus, nemo fatigetur, nemo deficiat, nemo tepescat in ascensu & progressu de virtute in virtutem, in exaltatione Dei per quotidianam perfectionem, in glorificatione Dignitatis ejus per excellentiam Sanctitatis & justitiæ coram ipso, propter ipsum. O homo, dicit tibi Deus tuus; Labora & contende ad profectum tuum, oblecta me progressibus tuis, cupio saginari fervore & ardore devotionis in obsequiis meis. Dignus enim sum, ut talem te servum habeam, consecratum Majestati, devotumque Dignitati meæ. Sufficitne tibi mi homo, ista à Deo tuo allegata causa? an potes requirere aliam? an invenis aliquid majus digniusvè Dignitate Dei? Itaque sufficiat ad Seraphicum, ad Marianum, ad Theandricum fervorem, unicum hoc: Dignus est Deus, quem vel per unicum instans exaltare possim: amplior est omni reliqua dignitate creata, ad quam creatura elevari possit, si absque dignificatione Dei eleveretur, aut elevari possit. Denique sufficiat illud ad stimulum; *Glorificantes* Eccl. 43. 32. *Dominum quantumcunque potueritis, supervalebit enim adhuc, & admirabilis magnificentia ejus. Benedicentes Dominum, exaltate illum, quantum potestis: major enim est omni laude &c.*

Stimulus III.

Dei nostri super omnia Boni dilectio.

S*I diligitis me, mandata mea servate. Qui enim* Joan. 14. 15.
habet mandata mea, & servat ea, ille est qui dili- Ibid. v. 46.
git me. Argumentatio Æternæ Sapientiæ est.
Non denuntiat indignationem suam, neque supplicia

- placia: non ostentat promissiones & mercedēs suas, satis est illi ad evincendum propositum allegasse dilectionem sui. *Si diligitis me*, inquit, *mandata mea servate*. Probatio dilectionis, exhibitio est operis, ille enim solus veraciter Deum diligit, qui exercet opere, quod Deo placere novit, alias frustra quis ingeminat *Domine Domine*, si non facit ea omnia quæ vult Dominus. Nervosa est ergo argumentatio Christi. *Si diligitis me, mandata mea servate, facite quæ dico, diligite non verbo neque lingua, sed opere & veritate*. Sed quærit quis, quanam sint hæc mandata Dei? At notum satis est, quod præcepta Domini & multa sunt, & varia sunt. Multa in diversitate operationis, unum in radice dilectionis. Sicut enim multi arboris rami, ex una radice procedunt; sic multæ virtutes virtutumque operationes, ex una charitate descendunt. Et quia charitas est diligere Deum propter Deum: & proximum sicut seipsum, nihilominus in Deo & propter Deum; ideo cum Christo dicit: *Si diligitis me, mandata mea servate*, hoc utique dicit. *Si diligitis me*, hanc ipsam mei dilectionem, operatione dilectionis, exercitatione charitatis probare. Nihil enim habet viriditatis ramus cuiuscunque boni operis, si non manat & dependet à radice charitatis, propter quod & Apostolus Christi hortatur, *Omnia vestra in charitate fiant*, quasi dicat: Omnes rami, à radice virorem sumant. Sed etiam charitatis præstantissimum opus est, Magna facere & nunquam deficere, propter hoc enim *major est virtutum omnium charitas*: quia *nunquam excidit charitas*. Evacuabitur fides, *1. Cor. 13. 8.* evacuabitur & spes, *Charitas nunquam excidit, nunquam deficit*. Imò verò ubi aliæ virtutes operando deficiunt, & veluti officio suo functæ;

antē

ante januam cæli subsistunt; ubi charitas præcipuè fungitur, præcipuè regnat, præcipuè consummatur, & coronatur. Dicentis ergo Domini. *Si diligitis me, mandata mea servate*, sensus & voluntas hæc est: Per hoc mihi dilectionis vestræ perfectionem monstrabitis: si nunquam à charitatis meæ operationibus cessabitis, si semper in studiis charitatis permanebitis, si semper in charitatis exercitiis & proficietis & perseverabitis. Sicut enim ignis in nulla lignorum congerie dicit, sufficit: ita charitas neque inter hujus sæculi irruentia flumina, neque inter futuræ beatitudinis maria excidit.

Stimulus IV.

Dei nostri erga nos dilectio.

Quanta sit Dei nostri erga nos dilectio: primum omnium nobis id prodat & probet canticum dilectionis: ait ergo. *Fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus emulatio. Lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. Aqua multe non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.*

Cant. 8. 6.

Exposuit hæc omnia Divinæ super nos dilectionis encomia Christus Deus noster: magnificis exemplis ea illustrans atque confirmans: quale est unum illud. *Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam. Non enim Deus misit Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.*

Joan. 3. 14.

K. P. Druzb. Op. VII.

P

quo-